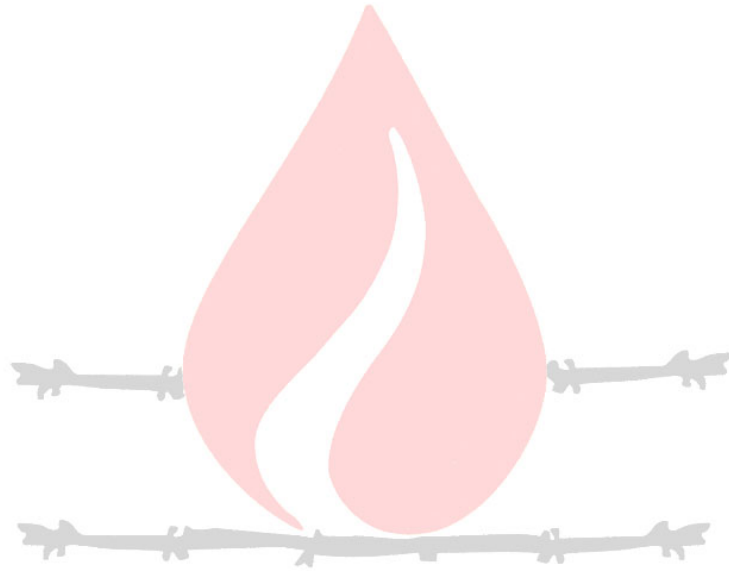

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

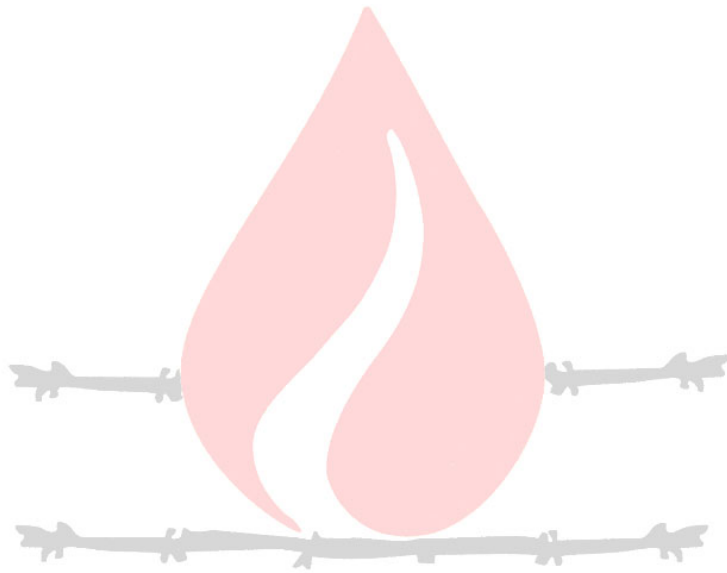
سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

نگاهی به کارنامه حقوق بشری ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه (۲)

گزارش راهبردی ۱۴۰۰/۹

فروردین و اردیبهشت ماه ۱۴۰۰

۱۴۰۰۰۱۰۹

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد:

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه در فروردین ماه و اردیبهشت ماه ۱۴۰۰، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی^۱ مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

*ایالات متحده آمریکا

۱- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز سه‌شنبه ۷ اردیبهشت ماه ۱۴۰۰، در خصوص یافته‌های یک تحقیق بین‌المللی مبنی بر به شمار آوردن کشتار سیاه‌پوستان آمریکایی به عنوان مصداق جنایت علیه بشریت. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) انتشار گزارش ۱۸۸ صفحه‌ای تحت عنوان «گزارش کمیسیون بین‌المللی تحقیق در زمینه خشونت سیستمیک نژادپرستانه پلیس علیه مردم آفریقایی تبار در ایالات متحده آمریکا»^۲ توسط ائتلافی از سازمان‌های حقوقی، شامل، کنفرانس ملی وکلای سیاه‌پوست^۳ و اتحادیه ملی وکلا؛ مستقر در ایالات متحده و انجمن بین‌المللی وکلای دموکراتیک^۴ مبنی بر درخواست ۱۲ کارشناس حقوق بشر - از ۱۱ کشور جهان از مناطق آفریقا، آسیا، اروپا، آمریکای لاتین و جزایر کارائیب - از دادستان دیوان کیفری بین‌المللی جهت گشودن بی‌درنگ پرونده‌ای تحقیقاتی در این زمینه؛

^۱ دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل (Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (OHCHR)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ سازمان دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ شبکه خبری یورونیوز (Euronews)؛ روزنامه گاردین (The Guardian)؛ شبکه خبری دوپچه وله (Deutsche Welle) و خبری بی.بی.سی (BBC.Com).

^۲ Report of the International Commission of Inquiry on Systemic Racist Police Violence Against People of African Descent in the United States

^۳ <https://inquirycommission.org/website/wp-content/uploads/2021/04/Commission-Report-15-April.pdf>

^۴ National Conference of Black Lawyers

^۵ National Lawyers Guild

^۶ International Association of Democratic Lawyers

ب) اشاره به به‌شمار آوردن کشتن و مجروح کردن سیستماتیک آمریکایی‌های آفریقایی‌تبار غیرمسلح، به‌عنوان مصداقی از جنایت علیه بشریت و مستلزم تحقیق و پیگرد بر اساس حقوق بین‌الملل؛

ج) اشاره به به‌شمار آوردن «قتل‌های پلیسی» و اقدام پلیس به «محروم کردن شدید شهروندان سیاه‌پوست از آزادی فیزیکی، همچنین اعمال شکنجه، آزار و اذیت و سایر اقدام‌های غیرانسانی» به‌عنوان حملات سیستماتیک علیه جامعه سیاه‌پوست و در نتیجه مصداق جنایت علیه بشریت؛

د) اشاره به دیگر یافته‌های این کمیسیون در راستای متهم کردن ایالات متحده به، از جمله:
- نقض تعهدات حقوق بشری بین‌المللی خود هم در ساختار قوانین حاکم بر پلیس و هم اقدام‌های مأموران در راستای اجرای قانون، از جمله ایست‌های مربوط به قوانین راهنمایی و رانندگی به‌منظور هدف قرار دادن سیاه‌پوستان و ایست و بازرسی‌های نژادی؛
- پذیرش الگوی نگران‌کننده ملی استفاده نامتناسب از نیروی مهلک، نه تنها با سلاح گرم بلکه از طریق شوک دهنده‌های الکتریکی علیه سیاه‌پوستان و
- اعمال فرهنگ معافیت از مجازات که به پشتوانه آن مأموران پلیس به‌ندرت مسئول شناخته‌شده و اقدامات مرگبار آن‌ها تنها به این عنوان که از سوی تعداد نادری از مأموران متخلف به اجرا درمی‌آیند، نادیده گرفته می‌شوند؛

ه) اشاره به اقدام کارشناسان نویسنده این گزارش به همچنین متهم کردن مأموران پلیس به مورد شکنجه فرار دادن آمریکایی‌های آفریقایی‌تبار، با توجه به این که از نگاه آن‌ها فشار وارد آوردن بر گرد فرد و یا اعمال دیگر محدودیت‌های خشونت‌بار در دوران دستگیری مصداق شکنجه بوده و بر اساس حقوق بین‌الملل، جنایت علیه بشریت به شمار می‌آید؛

و) اشاره به اظهارات هینا جیلانی^۶، یکی از کارشناسان تهیه‌کننده این گزارش و رئیس سازمان جهانی مبارزه با شکنجه، مبنی بر به‌شمار آمدن حکم محکومیت صادر شده در پرونده جورج فلوید، در هفته گذشته، به‌عنوان تأییدی بر دیدگاه‌های این کمیسیون و

^۶Hina Jilani

تصریح این مهم که استفاده از زور در خلال دستگیری یک فرد نه تنها غیرانسانی بلکه مصداق آشکار شکنجه و منجر به نابودی احتمالی حیات فرد است؛

ز) اشاره به تأثیر انسانی تبعیض سیستمیک اعمال شده علیه آمریکایی‌های آفریقایی‌تبار و برخورداری ایالات متحده از دو نظام اجرای قانون، یکی برای سفیدپوستان و دیگری برای آفریقایی‌تبارها؛

ح) اشاره به کشته شدن چهار برابری سیاه‌پوستان غیرمسلح در قیاس با سفیدپوستان از سوی مأموران پلیس و کشته شدن حدود ۱۵ هزار نفر از سوی مأموران اجرای قانون از سال ۲۰۰۵ میلادی تا کنونی - ۱۰۰۰ نفر در سال: این در حالی است که در همین مدت زمانی ۱۰۴ افسر پلیس متهم به قتل عمد یا غیرعمد شده، که از این تعداد تنها ۳۵ تن محکوم به ارتکاب به جرم شده‌اند؛

ط) اشاره به درخواست کارشناسان این گزارش از دولت و کنگره ایالات متحده جهت غیرنظامی‌سازی نیروهای پلیس محلی و ممنوع اعلام کردن صدور حکم‌های بازداشت قابل اجرا بدون هشدار قبلی، که به مأموران پلیس امکان یورش بردن به خانه‌های سیاه‌پوستان، از جمله خانه بریانا تیلور^۹ را می‌دهد که بدون هشدار و غالباً بدون دلیل صورت می‌پذیرد؛

ی) اشاره به درخواست کارشناسان جهت پایان دادن به معافیت مأموران اجرای قانون از مجازات که بر اساس آن، مأموران پلیس از مواجهه با اقامه دعوای مدنی اجتناب می‌کنند و نویسندگان این گزارش بر این باورند که این راه‌های گریز، مصداق اغماض و چشم‌پوشی کردن از خشونت بی‌رحمانه پلیس است؛

ک) اشاره به درخواست بحث‌برانگیز کارشناسان این گزارش از دادستان دیوان بین‌المللی کیفری جهت آغاز تحقیقات علیه ایالات متحده برای ارتکاب آن به جنایت علیه بشریت که میزان کارایی و تأثیر آن زیر سؤال است؛

^۹Breonna Taylor

^۹ گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

۲- صدور بیانیه از سوی میشل باچله، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز چهارشنبه اول اردیبهشت ماه ۱۴۰۰، در خصوص حکم محکومیت صادر شده در پرونده جورج فلوید. برخی از محورهای این بیانیه عبارت‌اند از:

الف) به شمار آوردن حکم دادگاه به‌عنوان حکمی بسیار حائز اهمیت و اشاره به حاکی بودن آن از شجاعت و استقامت خانواده جورج فلوید و بسیاری دیگر از افراد خواهان اجرای عدالت، با توجه به این‌که همان‌گونه که هیأت منصفه دادگاه نیز تشخیص داد شواهد در این پرونده کاملاً آشکار بوده و چنانچه هرگونه حکم دیگری از این محاکمه منتج می‌شد، تنها به‌منزله تمسخر عدالت بود؛

ب) اشاره به درعین حال تداوم مبارزه در راه دستیابی به عدالت برای قربانیان بی‌شمار آفریقایی‌تبار و خانواده‌های آن‌ها در ایالات متحده و سراسر جهان و به پایان نرسیدن مبارزه برای تنها به محاکمه کشاندن موارد استفاده پلیس از زور و یا کشتار از سوی مأموران پلیس در مقابل دادگاه و نه حتی کسب پیروزی در این فرآیند؛

ج) تأکید بر ضرورت به پایان رسیدن معافیت جرائم و موارد نقض حقوق بشر مرتکب شده از سوی مأموران اجرای قانون از مجازات و لزوم اتخاذ تدابیر قاطعانه در راستای ممانعت به عمل آوردن از وقوع قتل‌های خودسرانه بیشتر؛

د) اشاره به ابراز تأسف از تداوم ناکافی بودن اصلاحات انجام شده در ادارات پلیس ایالات متحده در روزها و هفته‌های اخیر، جهت ممانعت به عمل آوردن از کشته شدن شهروندان آفریقایی‌تبار و فرارسیدن زمان حرکت از سخن گفتن در مورد اصلاحات به بازنگری واقعی عملکرد کنونی پلیس در آمریکا و دیگر نقاط جهان؛

ه) اشاره به منجر شدن روند این پرونده به همچنین آشکار شدن احتمالاً بیش‌ازپیش میزان اقدامات لازم در راستای وارونه کردن جریان نژادپرستی سیستمیک رخنه کرده در زندگی شهروندان آفریقایی‌تبار، ضمن تأکید بر ضرورت پرداختن به رویکردهای تمامی بخش‌های دولت و تمامی افراد جامعه در راستای فروپاشاندن نژادپرستی سیستمیک؛

و) تأکید بر ضرورت بررسی نقادانه ساختاری که قتل جورج فلوید در آن به وقوع پیوسته، به کمک بازنگری در گذشته و بررسی ردپاهای سمی آن در جامعه امروز؛

ز) تأکید بر این نیاز بازطراحی آینده به مشارکت کامل و برابر شهروندان آفریقایی‌تبار مبنی بر دگرگونی تعامل آن با نهادهای اجرای قانون و در سطح گسترده‌تر، در تمامی ابعاد زندگی‌شان؛

ح) تأکید بر ضرورت ریشه‌کن کردن قاطعانه میراث ریشه‌دار سیاست‌ها و نظام‌های تبعیض‌آمیز، از جمله میراث‌های بر جای مانده از دوران برده‌داری و تجارت فراتلانتیکی برده‌ها و همچنین آثار استعمارگری، در راستای دستیابی به عدالت و برابری نژادی و

ط) تأکید بر این‌که چنانچه چنین روندی به وقوع نپیوندد، حکم این پرونده تنها لحظه‌ای گذرا از نمایش اتحاد برای تحقق عدالت بوده و نقطه عطفی واقعی به شمار نخواهد آمد؛^۱

۳- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری دویچه وله، در روز چهارشنبه اول اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص کشته شدن یک دختر ۱۵ ساله سیاه‌پوست با شلیک پلیس در ایالت اوهایو. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به کشته شدن یک دختر ۱۵ ساله سیاه‌پوست - که ظاهراً با یک چاقو قصد حمله به دو نفر دیگر را داشته - به ضرب گلوله پلیس، در روز سه‌شنبه ۳۱ فروردین‌ماه، در شهر کلمبوس در ایالت اوهایو، هم‌زمان با اعلام رأی دادگاه جورج فلوید مبنی بر محکومیت افسر سابق پلیس؛

ب) حاکی بودن تصاویر ضبط شده توسط دوربین نصب‌شده روی لباس پلیس، از مواجه شدن مأموران پس از حضور در محل واقعه با چندین نفر که میان دو خودرو جمع شده بودند: گفتنی است که در این ویدئو دختر جوانی دیده می‌شود که چاقو در دست دارد و قبل از آن‌که از سوی پلیس به او شلیک شود، سعی می‌کند به دو نفر دیگر حمله کند؛

^۱ بیانیه میشل باچله، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل. قابل‌بازیابی در لینک:

ج) اشاره به ضبط شدن این فیلم توسط دوربین نخستین مأمور حاضر شده در صحنه که در نهایت به سوی دختر نوجوان تیراندازی کرده است: گفتنی است که فیلم یادشده چند ساعت پس از حادثه، در کنفرانس مطبوعاتی سه‌شنبه شب پلیس پخش شد؛

د) اشاره به اظهارات اندرو گیتتر، شهردار کلمبوس، در کنفرانس مطبوعاتی، مبنی بر حاکی بودن این فیلم از تلاش پلیس مزبور بر اساس مقررات جهت نجات دادن دختر جوانی از این شهر، درحالی‌که دختر نوجوان ۱۵ ساله دیگری مورد اصابت گلوله قرار گرفته و هرگز به خانه بازمی‌گردد و خانواده او امشب عزادار است؛

ه) اشاره به اظهارات زنی که خود را خاله مقتول معرفی کرده به روزنامه محلی «کلمبوس دیسپچ»، مبنی بر سکونت خواهرزاده‌اش در یک مرکز نگهداری نوجوانان و درگیری وی در آنجا با یک نفر، همچنین اشاره به تأیید این زن در خصوص به همراه داشتن چاقو از سوی مقتول و درعین حال تأکید وی بر اینکه او پیش از شلیک پلیس، چاقو را به زمین انداخته است؛

و) اشاره به برگزاری چند تظاهرات کوچک در این شهر که در آنها تظاهرات‌کنندگان پلاکاردهایی، از جمله با شعار «جان سیاهان ارزشمند است» در دست داشتند؛

ز) گفتنی است که قتل این دختر نوجوان که برخی رسانه‌ها او را ۱۶ ساله خوانده‌اند، درست در روزی صورت گرفت که هیأت منصفه دادگاه رسیدگی به پرونده قتل جورج فلوید، درک شووین، پلیس سابق مینیاپولیس، را مجرم شناخت؛

ح) بن کرامپ، وکیل خانواده جورج فلوید در توئیترش نوشت: «امروز درحالی‌که همه ما [در پی اعلام حکم دادگاه فلوید] نفس راحتی می‌کشیم، شهر کلمبوس از یک تیراندازی دیگر پلیس زخم خورد؛ تیراندازی‌ای که منجر به مرگ یک دختر سیاه‌پوست ۱۵ ساله و غیر مسلح شد.»^{۱۱}

^{۱۱} گزارش شبکه خبری دویچه وله. قابل بازیابی در لینک:

۴- صدور بیانیه از سوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز سه‌شنبه ۳۱ فروردین‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص به شمار آمدن به زنجیر کشیده شدن مومیا ابو - جمال^۲ زندانی سالمند، به‌عنوان اقدامی اسفبار از نگاه کارشناسان سازمان ملل. برخی از محورهای این بیانیه عبارت‌اند از:

الف) اشاره به ابراز نگرانی جدی کارشناسان حقوق بشر سازمان ملل در خصوص رفتار با مومیا ابو - جمال، مرد آمریکایی آفریقایی‌تبار و بهزیستی او که به مدت ۴۰ سال در زندانی در پنسیلوانیا محبوس بوده و گزارش‌ها حاکی از آن است که به تختش در بیمارستان زنجیرشده است: گفتنی است که این زندانی بار گذشته نیز که در اواخر ماه فوریه سال جاری، به دلیل درمان نارسایی قلبی به مدت ۴ روز در بیمارستان بستری شد، همچنان به تخت زنجیرشده بود؛

ب) اشاره به محرومیت آقای ابو - جمال از ملاقات با خانواده و دسترسی به وکلا و مشاور روحی خود، پس‌از آن‌که در روز شنبه ۲۱ فروردین‌ماه، در بیمارستان ناشناسی بستری و طبق گزارش‌های دریافتی قرار بود که تحت عمل جراحی قرار گیرد؛

ج) اشاره به به‌شمار آمدن تداوم این رفتار بی‌رحمانه، غیرانسانی و ترذیلی، از جمله بی‌توجهی عامدانه به کرامت او و قرار دادن وی در شرایط غیرانسانی حبس، به‌عنوان نقض آشکار بنیادی‌ترین حقوق ابو - جمال: این در حالی است که نه‌اعضاء خانواده و نه وکلای وی در جریان وضعیت پزشکی و درمان او قرار نگرفته‌اند؛

د) اشاره به به‌شمار آوردن استفاده از غل و زنجیر در دوران بستری او در بیمارستان به‌مثابه اقدامی اسفبار که منجر به رنج افزوده و غیرضروری او می‌شود؛

ه) تأکید بر حاکی بودن آشکارای معیارهای بین‌المللی رفتار با زندانیان از لزوم استفاده از ابزارهای مهارکننده تنها در زمان کارآمد نبودن دیگر ابزارهای کنترل جهت پرداختن به مخاطرات ناشی از اقدامات انجام شده به هنگام آزادی از بند؛

و) اشاره به مبتلا بودن آقای ابو - جمال، ۶۷ ساله، علاوه بر نارسانی مزمن قلبی به سیروز کبدی منتج از هپاتیت سی، فشارخون بالا و بیماری شدید پوستی: گفتنی است که وی در اواخر ماه فوریه سال جاری نیز به کووید - ۱۹ مبتلا شده است؛

ز) اشاره به ابراز نگرانی در خصوص ارتباط وضعیت پزشکی آقای ابو - جمال با سال‌ها بی‌اعتنایی سازمان زندان‌های ایالت پنسیلوانیا و همچنین احتمال منتج شدن آن از اعمال تبعیض نژادی علیه شهروندان آفریقایی‌تبار از سوی مقام‌های زندان و این ایالت؛

ح) اشاره به درخواست از مقام‌های این ایالت جهت اتخاذ تمامی تدابیر اضطراری در راستای حمایت به عمل آوردن از سلامت فیزیکی، حیات و کرامت آقای ابو - جمال در راستای تعهدات این کشور به حقوق بشر بین‌المللی؛

ط) تأکید بر ضرورت فراهم آوردن امکان ارتباط و دسترسی آقای ابو - جمال به خانواده و مشاوران خود و تمامی دست‌اندرکاران سلامت و شرایط حبس وی، همچنین لزوم اقدام مقام‌های ایالتی به متوقف ساختن بی‌درنگ روند ممانعت از ارائه اطلاعات و دسترسی معمول به نظارت بر وضعیت حقوق بشری این زندانی؛

ی) اشاره به درخواست کارشناسان سازمان ملل از مقام‌های مسئول جهت پرداختن اضطراری به تمامی اتهامات مربوط به اعمال تبعیض، شامل تبعیض نژادی در زمینه ارائه مراقبت‌های پزشکی به زندانیان در ایالت پنسیلوانیا و اتخاذ تمامی تدابیر لازم در راستای حمایت از سلامت فیزیکی و حیات تمامی زندانیان، به‌ویژه زندانیان سالمند و یا مبتلا به معلولیت که به نظر می‌رسد به گونه‌ای نامتناسب تحت تأثیر شیوع بیماری کووید - ۱۹ قرار گرفته‌اند؛

ک) اشاره به متهم شدن آقای ابو - جمال، فعال و روزنامه‌نگار سابق به قتل یک مأمور پلیس در سال ۱۹۸۱ میلادی - اتهاماتی که خود آن را رد می‌کند؛

ل) گفتنی است که کارشناسان سازمان ملل مراتب نگرانی خود در این زمینه را به‌صورت مکتوب به اطلاع دولت ایالات متحده رسانده‌اند^{۱۳}؛

^{۱۳} بیانیه دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

۵- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز جمعه ۲۷ فروردین ماه ۱۴۰۰، در خصوص انتشار تصاویر تیراندازی پلیس شیکاگو به نوجوان ۱۳ ساله که اسلحه‌ای در دست نداشت. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اقدام دفتر پاسخگویی پلیس غیرنظامی شهر شیکاگو، در روز پنج‌شنبه ۲۶ فروردین‌ماه، به انتشار فیلم ویدئوی مربوط به لحظه تیراندازی در وب‌سایت خود، در پی گسترش اعتراضات عمومی در این شهر به تیراندازی پلیس به ادم تولدو، پسر ۱۳ ساله که باعث مرگ او شد؛

ب) اشاره به مضمون فیلم ویدئو مبنی بر اقدام ادم تولدوی اسپانیایی‌تبار، به انداختن اسلحه خود روی زمین و بالا بردن دستان خود، ثانیه‌هایی پیش از آن‌که افسر پلیس به سمت او شلیک کند؛

ج) اشاره به به‌وقوع پیوستن این حادثه تیراندازی در ساعت ۳ بامداد ۲۹ مارس (۹ فروردین‌ماه) که در آن روز ادم تولدو به همراه یک جوان دیگر که ۲۱ سال داشت، در مواجهه با پلیس با پای پیاده از محل فرار می‌کنند و جوان ۲۱ ساله نیز در نهایت از سوی پلیس دستگیر می‌شود؛

د) اشاره به حاکی بودن تصاویر این ویدئو به‌طور آشکار از در دست نداشتن اسلحه از سوی ادم تولدو در زمان شلیک، برخلاف ادعای پیشین پلیس در این زمینه که باین‌وجود یک مأمور پلیس به نام اریک استیلمن، به سمت سینه او شلیک می‌کند؛

ه) اشاره به مخالفت ابتدایی دفتر پاسخگویی پلیس غیرنظامی با انتشار فیلم این حادثه به دلیل تیراندازی پلیس به فرد زیر سن قانونی و در نهایت رضایت دادن این نهاد به انتشار آن پس از درخواست شهردار و نهاد ناظر بر فعالیت پلیس: بر اساس این ویدئو، از زمانی که اریک استیلمن از خودروی پلیس پیاده می‌شود تا زمانی که به سمت این نوجوان ۱۳ ساله شلیک می‌کند، تنها ۱۹ ثانیه طول می‌کشد؛

و) علاوه بر این، اداره پلیس شیکاگو که معمولاً اسامی افسران دخیل در تیراندازی‌ها را به این سرعت منتشر نمی‌کند و تا پایان تحقیقات منتظر می‌ماند، این بار در جریان انتشار

اولین گزارش‌های تحقیقاتی خود از این حادثه، نام، سن و نژاد این افسر پلیس را اعلام کرد که اریک استیلمن نام دارد و یک سفیدپوست ۳۴ ساله است؛^{۱۴}

۶- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز پنج‌شنبه ۲۶ فروردین‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص فاجعه‌بار بودن ازسرگیری فروش تسلیحات از سوی ایالات متحده به امارات متحده عربی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به درخواست جو بایدن، رئیس‌جمهوری ایالات متحده، در اوایل ماه فوریه سال جاری میلادی، جهت به پایان رساندن تمامی حمایت‌های آمریکا از عملیات متخاصمانه در یمن، ازجمله روند معمول فروش تسلیحات و استقبال مدافعان حقوق بشر، ازجمله دیده‌بان حقوق بشر، از این تصمیم با توجه به مستندات ارائه داده شده در زمینه موارد نقض حقوق بشر صورت گرفته در جریان این منازعه مسلحانه در این کشور؛

ب) اشاره به درعین حال، حاکی بودن بررسی روند فروش تسلیحات به امارات متحده عربی از عقب‌نشینی دولت بایدن از تعهد خود، با توجه به اعلام آن به ازسرگیری معامله‌های تسلیحاتی پیشنهادی با این کشور که یکی از طرف‌های منازعه در یمن به شمار می‌آید؛

ج) اشاره به اظهارات محققان سازمان ملل، مبنی بر تداوم یافتن عملیات هوایی و حمایت امارات متحده از نیروهای زمینی محلی متجاوز، به‌رغم ادعای این کشور در خصوص عقب نشاندن بیشتر نیروهای زمینی خود از یمن در اواسط سال ۲۰۱۹ میلادی، ضمن خاطرنشان کردن اقدام نیروهای محلی تحت حمایت امارات به نقض متداوم و فاحش حقوق بشر در بخش‌های جنوبی این کشور؛

د) اشاره به گزارش دیده‌بان حقوق بشر در ماه فوریه سال جاری میلادی، در خصوص حبس دردناک یک روزنامه‌نگار یمنی که ابتدا از سوی یک مقام اماراتی مورد تهدید قرار

^{۱۴} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

گرفته و سپس از سوی نیروهای تحت حمایت این کشور زندانی شده و مورد سوءرفتار قرار گرفته است؛

ه) تأکید بر ضرورت انجام هرگونه بازنگری در زمینه فروش سلاح از سوی ایالات متحده به امارات متحده عربی با توجه به این مخاطره که این سلاح‌ها می‌توانند برای نقض حقوق جنگ مورد استفاده قرار گیرند، به‌ویژه با توجه به مدارک به دست آمده مبنی بر کاربرد پیشاپیش تسلیحات آمریکایی از سوی ائتلاف به رهبری عربستان و امارات در بمباران‌های غیرقانونی که از آغاز جنگ یمن، در سال ۲۰۱۵ میلادی، موجب آسیب رساندن به غیرنظامیان و اماکن غیرنظامی در این کشور شده و بسیاری از آن‌ها می‌توانند مصداق جنایات جنگی به شمار آیند؛

و) اشاره به فراتر رفتن موارد نقض حقوق بشر از سوی امارات متحده عربی از یمن، با توجه به اقدام حکومت این کشور به انجام حملات غیرقانونی و فراهم آوردن حمایت نظامی از نیروهای محلی متجاوز در لیبی؛

ز) اشاره به مستندات دیده‌بان حقوق بشر در زمینه انجام حمله پهبادی به‌وضوح غیرقانونی به یک کارخانه بیسکویت‌سازی، در لیبی، در ماه نوامبر سال ۲۰۱۹ میلادی، که منجر به کشته شدن ۸ غیرنظامی و مجروح شدن ۲۷ تن دیگر شد؛

ح) اشاره به منجر شدن از سرگیری فروش سلاح به امارات متحده عربی، بدون برداشتن گام‌های معنادار در راستای درخواست مسئولیت‌پذیری از سوی این کشور برای حملات غیرقانونی سابق، به موقعیتی برای به وقوع پیوستن مجدد این موارد نقض و احتمال مشارکت مجدد دولت ایالات متحده در موارد نقض بیشتر حقوق بشر^{۱۰}

۷- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز یکشنبه ۲۶ فروردین‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام جو بایدن، رئیس‌جمهوری ایالات متحده به افزایش سرعت پذیرش

^{۱۰} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

پناهجویان و درعین حال باقی گذاردن محدودیت‌های وضع شده در زمان دانلد ترامپ. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام جو بایدن به امضاء فرمانی مبنی بر تسریع سرعت پذیرش پناهندگان و درعین حال، عدم لغو سقف پذیرش پناهجویان به میزان ۱۵ هزار نفر، که در زمان ریاست جمهوری دانلد ترامپ تعیین شده بود؛

ب) اشاره به اسکان دادن به بیش از ۲ هزار پناهجو در ایالات متحده از آغاز سال مالی در اول اکتبر سال ۲۰۲۰ میلادی و اظهارات یک مقام ارشد دولت خطاب به خبرگزاری اسوشیتد پرس، مبنی بر منجر شدن میزان تخصیص داده شده از سوی جو بایدن در این زمینه به پذیرش هر چه سریع‌تر پناهجویانی که پیش‌ازین غربال شده‌اند: گفتنی است که این سازوکار جدید شرایط بهتری را برای پناهجویانی که از آفریقا، خاورمیانه و آمریکای مرکزی آمده‌اند، فراهم می‌کند؛

ج) اشاره به اقدام آژانس‌های اسکان مجدد پناهجویان به تحسین این اقدام دولت و درعین حال ابراز ناامیدی در خصوص حفظ محدودیت‌های تعیین‌شده از سوی دانلد ترامپ در این زمینه؛

د) اشاره به اقدام جو بایدن، در دو ماه پیش، به ارائه طرحی به کنگره مبنی بر افزایش سقف پذیرش پناهجو به ۶۲ هزار و ۵۰۰ نفر و از میان برداشتن محدودیت‌های اعمال شده از سوی دانلد ترامپ و درعین حال عدم انجام اقدامی عملی در این زمینه، پس از اعلام آن: این در حالی است که طبق قانون، رئیس جمهوری پس از اطلاع به کنگره می‌تواند تصمیم خود را عملی سازد و نیازی به تأیید کنگره نخواهد بود. رؤسای جمهوری گذشته این کشور چنین تصمیماتی را بلافاصله پس از اطلاع به کنگره اجرایی کرده‌اند؛

ه) اشاره به متعهد شدن دولت بایدن به رساندن میزان پناهندگی در سال آتی میلادی به ۱۲۵ هزار نفر و درعین حال اذعان به این‌که انجام این اقدام کار آسانی نخواهد بود و

و) گفتنی است که ناظران سیاسی امیدوار بودند با روی کار آمدن بایدن به تمامی سیاست‌های مهاجرتی دولت ترامپ پایان داده شود، اما حامیان وضعیت پناه‌جویان از سرعت دولت بایدن در این خصوص راضی نیستند.^{۱۶}

* کانادا

– انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز پنج‌شنبه ۲ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص ناکافی بودن هدف جدید کانادا در زمینه آب‌وهوا و تغییرات اقلیمی و لزوم اقدام این کشور به اتخاذ تدابیر جاه‌طلبانه‌تر در راستای حمایت از حقوق بشر. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

(الف) اشاره به برگزاری اجلاس آب‌وهوایی و تغییرات اقلیمی در ایالات‌متحده، در روز پنج‌شنبه ۲ اردیبهشت‌ماه – با شرکت ۱۰ کشوری که بیشترین میزان گازهای گلخانه‌ای را منتشر می‌کنند – و اقدام کانادا در این اجلاس به اعلام دیر هنگام هدف نهایی خود جهت کاهش این گازها تا سال ۲۰۳۰ میلادی؛

(ب) اشاره به تلاش کانادا جهت معرفی خود به‌عنوان یکی از کشورهای پیشرو در زمینه تغییرات آب‌وهوایی، همچنین متحدی برای ایالات‌متحده و درعین حال حاکی بودن هدف جدید این کشور در این زمینه – کاهش ۴۰ تا ۴۵ درصدی گازهای گلخانه‌ای – به تداوم عقب ماندن آن از همتایان خود؛

(ج) تأکید بر ضرورت انجام اقدامات بیشتر از سوی اتاوا در راستای ممانعت به عمل آوردن از وارد آمدن مهم‌ترین آسیب‌های ممکن به حقوق بشر در زمینه تغییرات آب‌وهوایی: این در حالی است که بر اساس برآوردهای مجمع علمی آب‌وهوایی سازمان ملل تنها ۹ سال زمان جهت پیشگیری از وقوع بدترین آثار قابل پیش‌بینی اقلیمی باقی‌مانده و کانادا زمان چندانی در اختیار ندارد؛

^{۱۶} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

د) اشاره به عدم نیاز کانادا به یادآوری مجدد در این زمینه، با توجه به اقدام این کشور به افزایش تقریباً سه برابری گرمایش زمین و خاطرنشان کردن گزارش دیده‌بان حقوق بشر در سال گذشته میلادی مبنی بر منجر شدن تغییرات آب‌وهوایی به افزایش ناامنی غذایی و بروز آثار سوء بر سلامت جوامع بومی در این کشور که نشانه‌های ناگوار آن در حال ظهور است؛

ه) اشاره به ناکامی جاستین ترودو، نخست‌وزیر کانادا، در محقق ساختن میزان متعهد شده از سوی دولت سابق محافظه‌کار این کشور در سال ۲۰۱۵ میلادی، مبنی بر کاهش ۳۰ درصدی گازهای گلخانه‌ای و در حال حاضر نیز که دولت این کشور کاهش ۴۰ تا ۴۵ درصدی را تا سال ۲۰۳۰ میلادی متعهد شده، فاصله بسیار زیادی تا میزان لازم برای مشارکت کانادا در این زمینه دارد، یعنی کاهش ۶۰ درصدی گازهای گلخانه‌ای در سطح جهان؛

و) اشاره به تلاش‌های سایر کشورهای تولیدکننده گازهای گلخانه‌ای در قیاس با کانادا، از جمله متعهد شدن ایالات متحده به تقریباً دو برابر کردن میزان کاهش گازهای گلخانه‌ای در قیاس با میزان سابق آن - ۲۶ تا ۲۸ درصد - و به نیمه رساندن آن تا سال ۲۰۳۰ میلادی در قیاس با میزان سال ۲۰۰۵ و اقدام بریتانیا - که نیمی از راه را تا رسیدن به سطح صفر درصد پیموده - به تلاش برای کاهش ۶۸ درصدی در قیاس با سال‌های دهه ۱۹۹۰ میلادی و دستیابی به هدف کاهش ۷۸ درصدی برای سال ۲۰۳۵ که به معنای کاهش ۵۸ درصدی در قیاس با سال ۲۰۲۰ میلادی است؛

ز) اشاره به باقی ماندن کانادا - که در حال حاضر در تلاش برای کاهش ۳۶ درصدی گازهای گلخانه‌ای تا سال ۲۰۳۰ میلادی است - به عنوان تنها کشور در میان کشورهای جی هفت (هفت کشور صنعتی) که میزان تولید گازهای گلخانه‌ای آن به مراتب بیشتر از سال ۱۹۹۰ میلادی است: این کشور همچنین بزرگ‌ترین تأمین‌کننده مالی سوخت‌های فسیلی در جهان به شمار می‌آید که تنها در ارقام کلی در قیاس با چین در رده دوم قرار می‌گیرد؛

ح) اشاره به ضرورت اقدام دولت ترودو به نشان دادن بی‌درنگ تعهد خود به کنش جاه‌طلبانه آب‌وهوایی، از جمله از طریق تدوین طرحی شفاف در زمینه پایان دادن به اعطاء یارانه‌های سوخت فسیلی و سرمایه‌گذاری در تلاش‌های مربوط به کاهش میزان کربن، در

صورت خواست آن جهت معرفی خود به عنوان متحدی معتبر برای ایالات متحده در زمینه تغییرات اقلیمی.^{۱۷}

*بریتانیا

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز پنجشنبه ۲ اردیبهشت ماه ۱۴۰۰، در خصوص منجر شدن نژادپرستی به تقدیر به عمل نیامدن از نظامیان سیاه‌پوست و آسیایی تبار کشته شده در راه حفظ امپراتوری بریتانیا. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به حاکی بودن یافته‌های گزارش سازمان بین‌دولتی کمیسیون قبور جنگی مشترک‌المنافع^{۱۸} از عدم برپایی مراسم بزرگداشت برای ده‌ها هزار تن از نظامیان سیاه‌پوست و آسیایی تباری که در جریان جنگ برای امپراتوری بریتانیا جان خود را از دست دادند، به دلیل وجود نژادپرستی فراگیر در نظام این کشور: گفتنی است که دولت بریتانیا پس از انتشار این گزارش، عذرخواهی کرده است؛

ب) اشاره به برخورداری هم‌تایان سفیدپوست این نیروها از سنگ‌قبرهای با نام و نشان و در عین حال اقدام دولت بریتانیا به تنها ساخت بنایی جمعی برای برخی از نیروهای آسیایی و آفریقایی تبار؛

ج) اشاره به حاکی بودن تحقیق مذکور از عدم اقدام بریتانیا به برگزاری گرامیداشت برای دست‌کم ۱۱۶ هزار تن از کشته‌شدگان آفریقایی و خاورمیانه‌ای تبار در جنگ جهانی اول و یا برگزاری گرامیداشت برای آن‌ها بدون ذکر نام‌شان: گفتنی است که طبق گزارشی که برای نخستین بار توسط روزنامه گاردین مشاهده شده، این رقم می‌تواند به ۳۵۰ هزار نفر نیز برسد؛

^{۱۷} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2021/04/22/canadas-new-climate-target-falls-short>

^{۱۸} این سازمان در سال ۱۹۱۷ میلادی با نام کمیسیون قبور جنگ امپراتوری تأسیس شد و وظیفه آن گرامی‌داشت کسانی است که در جنگ کشته شده‌اند.

د) اشاره به اظهارات نژادپرستانه درج شده در این گزارش، از جمله سخنان فرماندار یکی از مستعمره‌های بریتانیا در سال ۱۹۲۳ میلادی، مبنی بر این‌که «یک بومی ... معنای سنگ‌قبر را نمی‌فهمد و یا ارزشی برای آن قائل نیست.»؛

ه) اشاره به خدمت ۶ میلیون سرباز از سرزمین‌های امپراتوری بریتانیا در جنگ جهانی اول و اقدام دولت به برگزاری بزرگداشتی نابرابر برای ۴۵ تا ۵۴ هزار تن از سربازان آسیایی و آفریقایی تبار کشته‌شده در این جنگ: گفتنی است که نام افرادی که مفقودشده بودند، تنها در پرونده‌ها ثبت شده است و آن‌ها نیز سنگ‌قبری ندارند؛

و) اشاره به حاکی بودن این تصمیم‌ها از وجود تعصب، پیش‌داوری و نژادپرستی فراگیر در نگرش‌های امپراتوری بریتانیا و دیدگاه‌های استعمارگرانه مسئولان وقت؛

ز) اشاره به اظهارات دیوید لای، نماینده حزب کارگر و وزیر دادگستری دولت در سایه بریتانیا در واکنش به این گزارش مبنی بر این‌که گزارش مزبور «یک نقطه عطف» به شمار می‌آید. وی همچنین تأکید کرد که هیچ عذرخواهی هرگز نمی‌تواند بی‌احترامی را که آن افراد متحمل شدند، جبران کند؛

ح) وی در ادامه افزود: «باین‌حال، این عذرخواهی فرصتی برای ما به‌عنوان یک ملت فراهم می‌کند تا بتوانیم بر روی این قسمت زشت از تاریخ خود کار کنیم و به‌درستی به هر سربازی که جان خود را برای ما فدا کرده است، ادای احترام نماییم.»^{۱۹}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز چهارشنبه اول اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص «غیرانسانی» به شمار آوردن سیاست جدید بریتانیا در اخراج بی‌خانمان‌های خارجی از سوی کنشگران این حوزه. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

^{۱۹} گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل‌بازرسی در لینک:

الف) اشاره به انتقاد کنشگران حامی مهاجران از سیاست جدید وزارت کشور بریتانیا مبنی بر فراهم آوردن امکان اخراج افراد بی‌خانمان فاقد تابعیت این کشور: این انتقادات پس از آن مطرح شد که این نهاد دستورالعملی را درباره نحوه اجرای قوانین جدید منتشر کرد؛

ب) اشاره به به‌شمار آمدن قوانین جدید به‌عنوان بخشی از برنامه مهاجرتی پس‌اب‌گزیتی بریتانیا مبتنی بر فراهم آوردن امکان لازم برای مقام‌های این کشور جهت اخراج شهروندان خیابان خواب عضو اتحادیه اروپا، در صورت امتناع آن‌ها از دریافت برخی از موارد حمایتی، مانند سکونت در اقامتگاه‌ها و یا نشان دادن متداوم رفتارهای ضداجتماعی؛

ج) اشاره به اقدام کنشگران اجتماعی حامی مهاجران به محکوم کردن این طرح و «غیرانسانی» توصیف شدن آن از سوی مؤسسه خیریه «بحران»؛

د) اشاره به اظهارات جان اسپارکز، مدیر اجرایی این مؤسسه، با صدور بیانیه‌ای در این زمینه مبنی بر ضرورت برخورداری تمامی افراد جامعه از مکانی امن برای زندگی و مورد مجازات قرار نگرفتن به دلیل بی‌خانمانی، ضمن غیرانسانی به‌شمار آوردن این سیاست و تأکید وی بر منجر شدن آن به امتناع اتباع غیر بریتانیایی - که در شرایط نامناسب و آسیب‌پذیر قرار دارند - از درخواست کمک و هراس از این شرایط؛

ه) اشاره به اظهارات نیکول جیکوبز، کمیسر مقابله با خشونت‌های خانگی در بریتانیا، مبنی بر هشدار دادن در زمینه انجامیدن این قوانین به ناگزیر کردن مهاجرانی که در معرض خیابان خوابی هستند به زندگی با افرادی که آن‌ها را آزار می‌دهند، جهت ممانعت از اخراج خود از کشور؛^{۲۰}

^{۲۰} سوابق در گزارش‌های پیشین:

* انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز یکشنبه ۱۵ فروردین ماه ۱۴۰۰، در خصوص امکان منجر شدن قانون جدید اخراج مهاجران به اعمال تبعیض علیه اقلیت‌های نژادی. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:
الف) تصدیق وزارت کشور بریتانیا بر احتمال منجر شدن قانون جدید مهاجرتی مبتنی بر مجرم‌سازی و اخراج مهاجران بی‌خانمان (خیابان‌خواب) به اعمال تبعیض علیه اقلیت‌های نژادی، از جمله زنان آسیایی‌تباری که قربانی خشونت‌های خانگی شده‌اند؛

و) تأکید بر استحقاق تمامی قربانیان خشونت‌های خانگی از برخورداری از حمایت و درخواست از دولت بریتانیا جهت تغییر این دستورالعمل‌ها و حصول اطمینان از تحت تأثیر قرار نگرفتن مهاجران قربانی خشونت خانگی از سوی این قوانین و ضرورت حمایت به عمل آوردن از آنها؛

ز) تأکید بر ضرورت اتخاذ راهبردی ملی و مشخص از سوی دولت جهت پایان دادن به خیابان خوابی و بی‌خانمانی؛^{۱۱}

۳- صدور بیانیه از سوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز دوشنبه ۳۰ فروردین ماه ۱۴۰۰، در خصوص محکومیت گزارش «شرم‌آور» بریتانیا در زمینه نژادپرستی، از سوی کارشناسان سازمان ملل. برخی از محورهای این بیانیه عبارت‌اند از:

ب) اشاره به حاکی بودن یکی از اسناد داخلی این وزارتخانه از تحلیل و ارزیابی آن در خصوص چگونگی منجر شدن قوانین جدید - که از زمان اجرایی شدن از ۴ ماه پیش خشم بسیاری را برانگیخته است - به تحت تأثیر قرار گرفتن غیرمستقیم گروه‌های در معرض خطر، از جمله افراد مبتلاء به معلولیت؛

ج) اشاره به اظهارات مدیر یکی از گروه‌های حامی قربانیان خشونت خانگی، مبنی بر حاکی بودن این سند از نگرش بی‌رحمانه دولت در قبال مهاجرانی که به دلیل خشونت خانگی بی‌خانمان شده‌اند؛

د) اشاره به مهر تأیید زدن این سند بر منجر شدن این قانون به ایجاد معضلات بزرگ‌تر برای افراد بی‌خانمان مبتلاء به معلولیت در صورت اخراج و انتقال آن‌ها به کشورهایی که در زمینه ارائه خدمات حمایتی به این افراد ضعیف عمل می‌کنند؛

ه) اشاره به برخورداری بخش اعظمی از جمعیت بی‌خانمان از معلولیت، با توجه به آمارهای به دست آمده از این سند، مبنی بر نیاز بیش از نیمی از افراد نیازمند به کمک به دلیل بی‌خانمانی به حمایت، به علت ابتلاء به یک یا چند مورد از ناتوانی‌هایی چون، مسائل سلامت روانی، وابستگی به مواد و ناتوانی در یادگیری؛

و) اشاره به بهره‌برداری قانون جدید مهاجرت از عللی چون، بی‌خانمانی به عنوان زمینه‌ای جهت رد یا لغو اجازه اقامت افراد در بریتانیا که با واکنش شدید شوراها و خیریه‌ها مواجه شد: گفتنی است که وزارت کشور قوانین مهاجرتی را در ماه دسامبر سال گذشته میلادی تغییر داد؛

ز) اشاره به نتیجه‌گیری این سند مبنی بر وقوع هر گونه اعمال تبعیض - در زمینه‌های نژادی، معلولیت و سایر ویژگی‌های نیازمند حمایت - به صورت غیرمستقیم و در نتیجه غیرقانونی نبودن خود به خودی آن، چرا که بر این اساس استفاده از قدرت چنانچه با هدف مشروع حمایت از عموم مردم صورت پذیرد، قابل توجیه است؛

ح) اشاره به مخالفت نظام مهاجرتی بریتانیا با هر گونه تبعیض و فراهم آوردن امکان لازم برای تصمیم‌گیران این عرصه جهت اتخاذ تصمیم لازم در این زمینه که آیا به عنوان مثال، معلولیت و ناتوانی فردی در بی‌خانمانی وی نقش داشته است؛

ط) این در حالی است که فعالان این عرصه بر این باورند که اقدامات احتیاطی وزارت کشور در این زمینه ضمانت کافی برای افراد آسیب‌پذیر ایجاد نمی‌کند.

^{۱۱} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

الف) اشاره به اقدام گروهی از کارشناسان حقوق بشر سازمان ملل به به شدت مردود شمردن گزارش مورد حمایت دولت بریتانیا در زمینه نژادپرستی و اختلافات قومی در این کشور، ضمن تأکید بر این امر که گزارش مزبور موجب مخدوش و تحریف کردن حقایق تاریخی شده و حتی می‌تواند به برانگیختن نژادپرستی، تبعیض نژادی و کلیشه‌سازی‌های منفی نژادی منجر شود؛

ب) اشاره به اقدام کمیسیون نژاد و اختلافات قومی - که توسط دولت بریتانیا و در پی تظاهرات ضد نژادپرستی موسوم به «جان سیاه‌پوستان ارزشمند است» در سال گذشته تشکیل شد - به ارائه گزارش خود در روز چهارشنبه ۱۱ فروردین ماه سال جاری؛

ج) اشاره به اظهارات کارگروه کارشناسان سازمان ملل در زمینه مردمان آفریقایی تبار، مبنی بر بهت‌آور به شمار آوردن خواندن گزارشی در زمینه نژاد و قومیت که به بازتولید استعاره‌ها و کلیشه‌های نژادی و تبدیل آن‌ها به حقیقت پرداخته و با وارونه جلوه دادن داده‌ها و کاربرد نادرست آمار و مطالعات به نتایجی دست یافته که به حملات شخصی به آفریقایی تبارها انجامیده است؛

د) اشاره به اقدام این گزارش به ارائه شواهد مبهم در راستای ارائه برخی دعاوی و منطقی جلوه دادن برتری طلبی سفیدپوستان با استفاده از مباحثات آشنایی که همواره سلسله‌مراتب نژادی را توجیه کرده‌اند: گفتنی است که تلاش مزبور در راستای عادی جلوه دادن برتری طلبی سفیدپوستان، به‌رغم انجام تحقیقات و در اختیار داشتن شواهد قابل ملاحظه در زمینه نژادپرستی نهادینه، خود گریزی تأسف‌بار از فرصت به رسمیت شناختن خشونت‌های گذشته و مشارکت و نقش تمامی افراد در راستای حرکت رو به جلو است؛

ه) اشاره به صدور بیانیه از سوی این کارگروه سازمان ملل در راستای محکوم کردن این بخش از گزارش که اظهار می‌دارد که به‌رغم وجود اقدامات آشکار نژادپرستانه در بریتانیا این به معنای وجود نژادپرستی نهادینه در این کشور نیست؛

و) اشاره به منجر شدن نتیجه‌گیری این گزارش مبتنی بر اینکه یا نژادپرستی زائیده تصور مردم آفریقایی تبار است و یا تنها شامل رویدادهای منفرد پنهانی می‌شود، به نادیده گرفتن

ایفای نقش فراگیر ساختار اجتماعی نژاد در جامعه، به‌ویژه در راستای عادی‌سازی خشونت‌هایی که دولت و نهادهای بریتانیایی نقش چشمگیری در آن ایفاء می‌کنند؛

ز) اشاره به اقدام این گزارش به حذف تمامی اظهارات و تحلیل‌های انجام شده در زمینه نژادپرستی نهادینه از سوی کارشناسان بین‌المللی حقوق بشر، از جمله گزارش کارگروه کارشناسان سازمان ملل در زمینه مردمان آفریقایی‌تبار، در سال ۲۰۱۲، پس از بازدید این گروه از بریتانیا، مشاهدات نهایی کمیته رفع تبعیض نژادی در سال ۲۰۱۶ و گزارش گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه اشکال معاصر نژادپرستی، تبعیض نژادی، بیگانه‌هراسی و سایر نارواداری‌ها، در پی دیدار وی از کشور در سال ۲۰۱۸ میلادی: گفتنی است که این گزارش‌ها بدون استثناء بر تأثیر مخرب نژادپرستی نهادینه و نابرابری‌های ریشه‌دار بر حوزه‌هایی چون، سلامت، تحصیل، اشتغال، مسکن، اقدامات ایست بازرسی و نظام عدالت کیفری در بریتانیا متمرکز هستند؛

ح) تأکید بر واقعیت تداوم قرار گرفتن مردمان آفریقایی‌تبار در معرض شرایط نامناسب اقتصادی، اجتماعی و سلامتی، به میزان به شدت نامتناسب در این کشور؛

ط) اشاره به این‌که اگرچه اختلافات نژادی ممکن است همواره ریشه در نژادپرستی و تبعیض نژادی نداشته باشند، اما در عین حال شواهد قانع‌کننده‌ای وجود دارد که حاکی از آن است که ریشه‌های این اختلافات در نژادپرستی نهادینه و تبعیض ساختاری نهفته است، چراکه آن‌ها ارجحیت‌ها و اولویت‌های جوامعی که با کاستی‌ها ساختاری مواجه هستند را آشکارا نشان نمی‌دهند؛

ی) اشاره به در عوض حاکی بودن آشکار بسیاری از اختلافات نژادی در بریتانیا از نقاط عطف قدرت و تصمیم‌گیری‌های انجام شده توسط کارفرمایان، آموزگاران و دیگر افراد تعیین‌کننده فرصت‌ها و مزیت‌های در دسترس برای مردمان آفریقایی‌تبار که این تصمیم‌گیری در غالب موارد نشان‌دهنده میراث طرز تفکر سلسله‌مراتبی نژادی است: به عبارت دیگر نژادپرستی نهادینه، نادیده انگاشتن‌های ساختاری و نابرابری‌های دیرپا، به گونه‌ای نامتناسب مردم آفریقایی‌تبار ساکن بریتانیا را تحت تأثیر قرار داده‌اند؛

ک) اشاره به اینکه این اظهارنظر که ساختار خانوادگی بیش از اقدامات تبعیض‌آمیز نهادینه و ساختاری از ویژگی‌های عمده تجربه سیاه‌پوستی به شمار می‌آید، تلاشی ناکام در راستای مردود به شمار آوردن واقعیت‌های زندگی مردمان آفریقایی‌تبار و دیگر اقلیت‌های قومی در بریتانیا است؛

ل) اشاره به حاکی بودن اقدام این گزارش به ارائه تصویری افسانه‌ای از برده‌داری، از تلاش آن برای پاک‌سازی تاریخ تجارت برده‌های آفریقایی‌تبار در این کشور؛

م) اشاره به درخواست این کارگروه سازمان ملل از دولت بریتانیا جهت مردود شمردن قاطع یافته‌های این گزارش، با توجه به این‌که خود، پیش از انتشار گزارش مزبور در سال ۲۰۱۶ میلادی وجود نژادپرستی نهادینه را به رسمیت شناخته است؛

س) اشاره به درخواست از دولت جهت حصول اطمینان از تبیین صحیح حقایق تاریخی با توجه به ارتباط آن‌ها با فاجعه‌ها و خشونت‌های گذشته، به‌ویژه در رابطه با برده‌داری، تجارت برده‌های آفریقایی و استعمارگری؛

ع) اشاره به درخواست از دولت جهت نشان دادن تعهد خود به رفع نژادپرستی و سایر ناروادی‌های مربوط به آن، از طریق اجرای قطعنامه سازمان ملل، مبنی بر «دهه بین‌المللی مردمان آفریقایی‌تبار» (از سال ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۴ میلادی) با توجه به سه ستون عمده آن شامل

به رسمیت شناختن، عدالت و توسعه^{۲۲} سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims

۴- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز شنبه ۲۸ فروردین‌ماه ۱۴۰۰، در

خصوص اخراج عامدانه شاهدان موارد مرگ در زندان‌های بریتانیا. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به ادعای اخراج عامدانه شماری از شاهدان موارد مرگ به وقوع پیوسته در حبس از کشور، پیش از اقدام آن‌ها به شهادت دادن در این زمینه، همچنین ناکارآمدی

^{۲۲} بیانیه دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

پریته پتل، وزیر کشور بریتانیا، در پرداختن به دغدغه‌های پزشکی قانونی در سال گذشته، مبنی بر منجر شدن اقدامات وزارتخانه وی به تضعیف تحقیقات پلیس در این رابطه؛ (ب) اشاره به اقدام یک پزشک قانونی، در ماه اوت سال گذشته میلادی، به اعلام دغدغه‌های خود به وزیر کشور بریتانیا مبنی بر اقدام مقام‌های وزارتخانه وی به نادیده گرفتن عمده این حقیقت که قرار بر این بوده تا شاهدان مرگ بحث‌برانگیز یک زندانی سیاه‌پوست در این زمینه شهادت دهند، پیش از آن‌که تلاش برای اخراج آن‌ها از کشور صورت پذیرد؛

(ج) اشاره به عدم اقدام پتل به پرداختن به این موضوع در پاسخ خود به این پزشک قانونی، به‌رغم درخواست او از وی جهت مداخله در این زمینه و ممانعت به عمل آوردن از انجام اقدامی که منجر به ناکامی تحقیقات پلیس در زمینه مرگ‌های به وقوع پیوسته در بازداشتگاه‌های مهاجرتی می‌شود؛

(د) اشاره به اظهارات ایرنه نمبارد،^{۳۳} از کارکنان یک شرکت حقوقی مستقر در لندن و درگیر در این پرونده، مبنی بر سیاه‌پوست بودن این زندانیان و از این‌رو به شمار نیامدن آن‌ها به‌عنوان شاهدانی ارزشمند که نه‌تنها حاکی از وجود نژادپرستی نهادینه در این ساختار است، بلکه حامل این پیام است که به انسان‌ها به چشم انسان نگریسته نمی‌شود؛

(ه) اشاره به اقدام دادگاهی به مسئول به شمار آوردن وزیر کشور بریتانیا، به دلیل ناکامی وی از حصول اطمینان از انجام تحقیقات لازم در زمینه مرگ‌های به وقوع پیوسته در بازداشتگاه‌های مهاجرتی: این حکم مربوط دو دوست اهل نیجریه به نام‌های احمد لاوال^{۳۴} و اسکار لاکو اوکووریم^{۳۵} که در بازداشتگاه هارموندزورث^{۳۶} بودند، زمانی که اوکووریم در ماه سپتامبر سال ۲۰۱۹ میلادی در سلول خود مرده پیدا شد؛

^{۳۳}Irene Nembhard
^{۳۴}Ahmed Lawal
^{۳۵}Oscar Lucky Okwurime
^{۳۶}Harmondsworth

و) اشاره به تلاش وزارت کشور به اخراج احمد لاوال، شاهد اصلی این مرگ، پنج روز پس از مرگ دوستش و پیش از فراهم آمدن امکان شهادت دادن وی، که نهایتاً منجر به این نتیجه‌گیری شده که او کووریم به دلیل مراقبت‌های ضعیف درمانی جان خود را از دست داده است؛

ز) اشاره به اظهارات وکیل لاوال، مبنی بر اعلام آمادگی چندین شاهد برای ارائه شهادت خود و درعین حال ناپدید شدن ناگهانی آن‌ها: گفتنی است که سرانجام این وکیل دریافت که حدود ۲۰ نفر در راهروی محلی که این مرگ به وقوع پیوسته حضور داشتند و همه آن‌ها ناپدید شده‌اند، همچنین مردی که در سلول کناری حبس بوده و می‌توانست شهادت دهد که آیا او کووریم پیش از مرگ فریاد زده و یا این‌که آیا سامانه اعلام خطر سلول در حال فعالیت بوده است یا خیر؛

ح) اشاره به احتمال اخراج شدن بسیاری از شاهدان این واقعه پیش از اقدام آن‌ها به شهادت دادن در مقابل مقام‌های کشور و درعین حال، امکان‌ناپذیر بودن تعیین تعداد این افراد چراکه آن‌ها در وهله نخست به پزشکی قانونی معرفی نشده‌اند؛

ط) اشاره به نامه تیموتی برنند،^{۲۷} پزشک قانونی، به پریتی پتل، در روز ۲۷ اوت سال ۲۰۲۰ میلادی، مبنی بر هشدار در زمینه عدم اقدام وزارت کشور به توجه به اهمیت نقش شاهدان زندانی، در پی مرگ کارلینگتون اسپنسر^{۲۸} در بازداشتگاه مورتون هال^{۲۹} در لینکلن‌شایر^{۳۰} و طرح این پرسش که چرا این وزارتخانه پیش از تلاش برای اخراج این شاهدان، شهادت‌های رسمی از آن‌ها اخذ نکرده است که یا نشانه عدم آگاهی این نهاد است و یا اینکه عامدانه اهمیت شاهدان این رویداد را نادیده گرفته است؛

ی) اشاره به حاکی بودن تحقیق انجام شده در زمینه مرگ اسپنسر، ۳۸ ساله از جاماییکا، از وقوع ناکارآمدی‌های مکرر، از جمله از دست رفتن فرصت‌های متعدد از سوی کارکنان بازداشتگاه برای تحت نظارت قرار دادن مکفی وی و ناکامی کارکنان بخش پزشکی در

^{۲۷}Timothy Brennand

^{۲۸}Carlington Spencer

^{۲۹}Morton Hall

^{۳۰}Lincolnshire

شناسایی علائم سخته و انجام اقدامات لازم در این رابطه: این در حالی است که وزارت کشور نیز متهم به امتناع از انتشار جزئیات مربوط به شاهدان احتمالی مرگ رمزآلود به وقوع پیوسته در این بازداشتگاه در ماه فوریه سال جاری شده است؛

ک) اشاره به اقدام خیریه عدالت پزشکی^{۳۱}، به نگارش نامه خطاب به وزارت کشور، مبنی بر درخواست جهت ارائه جزئیات در زمینه تمامی شاهدانی که شهادت آنها برای کمک به تحقیقات ضبط شده و همچنین ارائه جزئیات در زمینه فرد متوفی که وزارت کشور از پاسخگویی به این خیریه طفره رفته و به آنها اظهار داشته است که تا پایان ماه جاری میلادی انتظار دریافت هیچ اطلاعاتی را نداشته باشند؛

ل) اشاره به اقدام ماه گذشته پرتی پتل، در زمینه تلاش برای اخراج افرادی که به طور غیرقانونی و از طریق یک «کشور امن» وارد بریتانیا شده‌اند که از سوی بسیاری به‌عنوان طرحی غیرعملی و نامنسجم مورد محکومیت قرار گرفت^{۳۲}؛

^{۳۱}Medical Justice

^{۳۲} گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.theguardian.com/uk-news/20۲۱/۰۵/۱۷/۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰-to-deaths-in-detention-deliberately-deported-from-the-uk>

^{۳۳} سوابق در گزارش‌های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز چهارشنبه ۴ فروردین ماه ۱۴۰۰، در خصوص دشوارتر شدن اعطاء پناهندگی به مهاجران در بریتانیا.

برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به اظهارات پرتی پتل، وزیر کشور بریتانیا، مبنی بر منجر شدن قوانین جدید این کشور به دشوارتر شدن اقامت در آن برای پناهجویانی که به طور غیرقانونی وارد می‌شوند؛

ب) اشاره به تلاش دولت بوریس جانسون، نخست‌وزیر بریتانیا، از زمان خروج این کشور از اتحادیه اروپا، جهت تعیین رویه‌ای مستقل برای آن در حوزه‌های دفاعی، سیاست خارجی و امور مهاجرتی؛

ج) اشاره به اقدام دولت به بازنگری در نظام پناهندگی و تدوین «طرح جدید مهاجرت» مبتنی بر تسریع اسکان پناهندگان در معرض مخاطرات فوری و اقلیت‌های تحت آزار و شکنجه و در عین حال، دشوارتر کردن ورود غیرقانونی پناهجویان؛

د) اشاره به جزئیات این طرح، از جمله تحت حمایت موقت قرار گرفتن پناهجویانی که به طور غیرقانونی وارد بریتانیا می‌شوند، حتی چنانچه واجد شرایط دریافت پناهندگی تشخیص داده شوند و دشوارتر شدن قابل توجه اعطاء حق اقامت دائمی به آنها؛

ه) اشاره به اختیار دولت بر اساس این طرح، در زمینه انتقال پناهجویان به خارج از کشور و جزایر و قلمروهای خارجی بریتانیا، در طول مدت بررسی تقاضای پناهندگی آنها و حتی رد درخواست پناهندگی آنها که به طور قانونی وارد کشور شده‌اند؛

۵- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز جمعه ۲۷ فروردین‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص حمله گستاخانه بریتانیا به استقلال دیوان کیفری بین‌المللی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام بوریس جانسون، نخست‌وزیر بریتانیا، به ابراز مخالفت شدید خود با تحقیقات دیوان بین‌المللی کیفری در زمینه فلسطین در نامه‌ای عمیقاً نگران‌کننده؛

ب) اشاره به قصد دولت بریتانیا از نگارش این نامه - که برای دوستان محافظه‌کار گروه اسرائیل (در پارلمان) فرستاده شده است - جهت وارد آوردن فشار سیاسی بر شهروندان بریتانیایی که در این دادگاه خدمت می‌کنند، از جمله دادستان به تازگی انتخاب شده دیوان کیفری بین‌المللی؛

ج) اشاره به اقدام دادستان دیوان کیفری بین‌المللی، پس از انجام ۵ سال تحقیقات مقدماتی، به آغاز تحقیقاتی در ماه مارس سال جاری میلادی، در راستای گشودن مسیر دیرهنگام عدالت برای قربانیان اسرائیلی و فلسطینی جرائم جدی بین‌المللی؛

د) اشاره به مشتمل بودن احتمالی این تحقیق بر شهرک‌سازی‌های غیرقانونی اسرائیل در کرانه باختری و جنایات جنگی ادعایی از سوی نیروهای اسرائیلی و گروه‌های مسلح فلسطینی در نوار غزه - موردی که سازمان دیده‌بان حقوق بشر و سایر نهادهای حقوق بشری برای تحقق

آن سال‌های پافشاری کرده‌اند؛ سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims

و) اشاره به اظهارات پرتی پتل مبنی بر ممانعت به عمل آمدن از ورود سریع افرادی که بدون تقاضای پناهندگی از طریق کشورهای امنی مانند فرانسه وارد این کشور می‌شوند، به نظام پناهندگی بریتانیا؛

ز) اشاره به اقدام وی به مذاکره با کشورهای اروپایی جهت بازگرداندن پناهجویانی که از کشورهای امنی، همچون آلمان، ایتالیا و بلژیک گذشته و خود را به بریتانیا رسانده‌اند؛

ح) اشاره به شکست قوانین پیشین پناهندگی بریتانیا و منجر شدن آن‌ها به فراهم آمدن شرایط سوءاستفاده گسترده شبکه قاچاقچیان انسان که در عمل، آزار و اذیت پناهجویان و نیز مخاطره‌های پیش روی آن‌ها را افزایش داده است؛

ط) تأکید خانم پتل بر انطباق کامل قوانین مهاجرتی جدید بریتانیا با کنوانسیون پناهندگان، قوانین بین‌المللی و کنوانسیون حقوق بشر اروپا، به رغم انتقادهای گسترده نهادهای فعال در زمینه دفاع از حقوق پناهجویان از این قوانین و

ی) گفتنی است که دولت بریتانیا پیشتر نیز از طرح جدید مهاجرتی رونمایی کرده بود که هدف آن جذب «نیروهای کار واجد شرایط» در دوران پسابزرگسختی، بر مبنای یک سامانه امتیازبندی، مشابه آن چه که از سوی استرالیا اعمال می‌شود، است.

ه) اشاره به به‌شمار آمدن بریتانیا به‌عنوان یکی از بنیان‌گذاران دیوان کیفری بین‌المللی و مفتخر بودن آن به ایفاء نقش به‌عنوان یکی از حامیان سرسخت عدالت بین‌المللی و تلاش آن در سال‌های اخیر در راستای تحت فشار قرار دادن این دادگاه برای انجام تحقیقات در زمینه موقعیت‌های بحرانی در کشورهای غیرعضوی، چون سوریه و لیبی؛

و) یادآوری اقدام دولت ترامپ، در سال ۲۰۲۰ میلادی به مورد هدف قرار دادن دیوان بین‌المللی کیفری، از طریق اعمال تحریم‌های تنبیهی در راستای عقیم‌گذاشتن تحقیقات آن در زمینه افغانستان و فلسطین: این در حالی بود که بریتانیا به همراه دیگر کشورهای عضو، از این دادگاه در مقابل اقدام بی‌سابقه ایالات متحده حمایت کرده و هنگامی که جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا، در ماه جاری میلادی این تحریم‌ها را لغو کرد، بریتانیا از آن استقبال نمود؛

ز) اشاره به منجر شدن حمایت دیرپای بریتانیا از دیوان بین‌المللی کیفری به تکان‌دهنده ساختن اقدام عیب‌جویانه اخیر جانسون در خصوص تحقیقات این نهاد در زمینه فلسطین: هرچند که بریتانیا در زمینه مسائل رژیم اسرائیل و فلسطین همواره از معیارهای دوگانه برخوردار بوده است؛

ح) اشاره به اظهارات جانسون در این نامه مبنی بر ضرورت اقدام دادستان جدید و قاضی دادگاه - که هر دو بریتانیایی تبار هستند - به کمک به ایجاد اصلاحات در این نهاد که این برداشت را به ذهن متبادر می‌سازد که از نگاه نخست‌وزیر بریتانیا، این دو مقام دیوان بین‌المللی کیفری باید در راستای اهداف بریتانیا و برخلاف دستور کار خود به‌عنوان مقام‌هایی مستقل عمل کنند؛

ط) تأکید بر ضرورت اقدام این دادگاه به حفظ استقلال و از این رو مشروعیت خود، به‌رغم مواجه شدن با مخالفت کسانی که از پاسخگویی و مسئولیت‌پذیری هراس دارند و این که قربانیان نیز باید اطمینان خاطر بیابند که تلاش آن‌ها برای دستیابی به عدالت با تعهد قاطع این نهاد به حاکمیت قانون محقق خواهد شد؛

ی) اشاره به منجر شدن اقدام گستاخانه بریتانیا در مخالفت با تصمیم دیوان بین‌المللی کیفری به ارائه تصویری ناخوشایند از کشوری که داعیه رهبری جهان در زمینه حقوق بشر را دارد و خود را قهرمان پاسخگو نمودن کشورها در رابطه با وقوع بدترین خشونت‌ها به شمار می‌آورد.^{۳۴}

*فرانسه

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز چهارشنبه ۸ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام فرانسه به بررسی لایحه جدید ضد تروریسم. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام شورای وزیران فرانسه، در روز چهارشنبه ۸ اردیبهشت‌ماه - پنج روز پس از حمله مرگبار با چاقو به یک مأمور ۴۹ ساله پلیس در شهر رامبویه - به آغاز بررسی لایحه جدید ضد تروریسم باهدف افزایش استفاده از روش‌های بحث‌برانگیز «الگوریتمی» در شناسایی تهدیدهای احتمالی: بااین‌حال دولت فرانسه ارتباط لایحه جدید با این حمله را رد می‌کند و می‌گوید این لایحه از مدت‌ها پیش در دست بررسی بوده است؛

ب) اشاره به به‌شمار آوردن تکنیکی موسوم به «الگوریتم»، به‌عنوان بحث‌برانگیزترین اقدام در لایحه پیشنهادی، که به پردازش خودکار داده‌های آنلاین برای شناسایی تهدیدها می‌پردازد؛

ج) اشاره به اظهارات ژرارد دارمنن، وزیر کشور فرانسه، در مصاحبه با شبکه فرانس اینتر، مبنی بر امکان‌ناپذیری به‌عنوان‌مثال، رصد اقدام فردی در فضای مجازی به تماشای فیلم‌های ویدئویی مربوط به گردن‌زنی در حال حاضر و فراهم آمدن امکان شناسایی این تحرکات اینترنتی به کمک قانون جدید، همچنین تأکید بر اقدام این سامانه به کنترل حتی خطوط تلفن شهری؛

^{۳۴} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل‌بازیابی در لینک:

د) اشاره به وجود شواهدی مبنی بر افراطی شدن سریع عاملان حملات اخیر در فرانسه، درحالی‌که نامی از آن‌ها در فهرست نهادهای اطلاعاتی وجود نداشته است: آقای دارمنن همچنین استدلال کرد که از ۳۵ حمله خنثی شده در سال ۲۰۱۷ میلادی، «دو» حمله به دلیل «ردپای دیجیتالی» باقی‌مانده از طراحان حمله خنثی شده است؛

ه) اشاره به اقدام لایحه جدید به افزایش دوره زمانی مجاز جهت گردآوری داده‌های آنلاین به دو ماه، درحالی‌که این دوره در حال حاضر یک ماه است: همچنین این داده‌ها می‌توانند به مدت پنج سال برای اهداف تحقیق، توسعه و پیشبرد هوش مصنوعی «جعبه‌های سیاه» سرویس‌های اطلاعاتی فرانسه نگهداری شوند؛

و) اشاره به اظهارات وزیر کشور فرانسه مبنی بر مردود شمردن نقض آزادی‌های مدنی با تصویب این لایحه، با توجه به این‌که به گفته وی تمامی شرکت‌های بزرگ از الگوریتم‌ها استفاده می‌کنند و تنها این دولت است که از کاربرد آن‌ها محروم مانده است؛

ز) اشاره به احتمال تصویب این لایحه پیش از پایان ماه ژوئیه سال جاری میلادی، از سوی دولت و ارسال آن به پارلمان فرانسه جهت بررسی؛

ح) اشاره به احتمال مواجه شدن تصویب این لایحه با اعتراض مدافعان آزادی‌های عمومی؛

ط) اشاره به فراهم آمدن امکان لازم برای نیروهای پلیس، بر اساس این لایحه، جهت توقیف تجهیزات الکترونیکی فرد مظنون در حین تفتیش منازل مسکونی که پس از ماجرای حمله به ساموئل پاتی، آموزگار مدرسه، شدت گرفته است؛

ی) اشاره به فراهم آمدن امکان فرار دادن افراد محکوم به حداقل تحمل ۵ سال حبس به دلیل ارتکاب به جرائم تروریستی، پس از آزادی، تا دو سال تحت اقدام‌های نظارتی یا حبس خانگی: گفتنی است که این مدت در حال حاضر یک سال است؛

ک) اشاره به بخش دیگری از این لایحه مبنی بر ضرورت ممانعت به عمل آمدن از حضور فردی ناگزیر به اقامت در یک محدوده جغرافیایی مشخص، در مکانی که یک رویداد خاص در آن برگزار می‌شود، مانند رویداد ورزشی یا جشنواره موسیقی؛

ل) گفتنی است که این لایحه شامل ۱۹ ماده قانونی است که هدف اصلی آن «به روز کردن» یا حتی «تقویت» چندین ماده از قانون اطلاعات مصوب ماه ژوئیه سال ۲۰۱۵ و قانون امنیت داخلی و مبارزه با تروریسم مصوب ماه اکتبر سال ۲۰۱۷ میلادی است؛^{۳۵}

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری دویچه وله، در روز دوشنبه ۲۳ فروردین ماه ۱۴۰۰، در خصوص قصد فرانسه برای ممنوع کردن حجاب برای کودکان دختر. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به گذشت یک دهه از ممنوعیت پوشش کامل چهره در فرانسه در اماکن عمومی و ملاعام^{۳۶} و چنانچه مصوبه تازه مجلس سنا از رأی اکثریت نمایندگان در مجمع ملی (مجلس شورا) نیز برخوردار شود، «پوشش اسلامی» در فرانسه مشمول محدودیت‌های تازه‌ای می‌شود؛

ب) اشاره به اقدام مجلس سنا فرانسه به ممنوع اعلام کردن پوشش حجاب توسط کودکان دختر و همچنین همراهان‌شان در گردش‌های دسته‌جمعی مدارس و تصمیم این نهاد برای اعمال ممنوعیت در خصوص استفاده از پوشش بورکینی در استخرهای سرپوشیده: گفتنی است که این اقدامات برای تبدیل شدن به قانون باید مراحل دیگری را

نیز طی کنند و به تأیید مجمع ملی فرانسه (مجلس شورا) برسند؛
ج) اشاره به انجام پذیرفتن تدابیر جدید مجلس سنا محافظه‌کار فرانسه در زمینه ممنوع کردن حجاب در چهارچوب اصلاحاتی مبتنی بر قانون موسوم به «تحکیم احترام به ارزش‌ها و اصول جمهوری» - قانونی که دولت امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، در

^{۳۵} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

<https://per.euronews.com/2021/04/28/france-to-unveil-new-anti-terrorism-bill>

^{۳۶} فرانسه خود را کشوری سکولار می‌داند که در آن جدایی کامل دین و سیاست حکمفرما است. بر پایه تخمین‌ها در این کشور با ۶۷ میلیون جمعیت تقریباً بین ۵/۳ تا ۶ میلیون مسلمان زندگی می‌کنند. ممنوعیت پوشش کامل چهره در ملاء عام در روز ۱۱ آوریل سال ۲۰۱۰ به اجرا درآمد؛ قانونی که در نوع خود در مورد محدود کردن نوع پوشش در میان کشورهای غربی بی‌سابقه بود.

واکنش به حملات تروریستی و در مبارزه با اسلام‌گرایی و مقابله با نفرت‌پراکنی در شبکه‌های اجتماعی به آن متوسل شده است؛^{۳۷}

(د) اشاره به اظهارات ژان کاستکس، نخست‌وزیر فرانسه در زمینه اطمینان‌بخشی به جامعه در خصوص عدم تلاش دولت فرانسه جهت اعمال قانونی بر علیه دین: این در حالی است که سازمان عفو بین‌الملل با توجه به برچسب‌زنی‌های انجام شده در مورد مسلمانان و دین اسلام در فرانسه، در زمینه تبعیض‌آمیز بودن این قانون هشدار داده است؛

۳۷ سوابق در گزارش‌های پیشین:

* انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز پنج‌شنبه ۱۹ فروردین ماه ۱۴۰۰، در خصوص ممنوعیت نماز خواندن در دانشگاه‌های فرانسه بر اساس مصوبه مجلس سنا این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

(الف) اشاره به قصد سناتورهای فرانسوی برای سختگیرانه‌تر کردن قانون مبارزه با بنیادگرایی مذهبی؛

(ب) اشاره به اقدام امنوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه، به ارائه پیشنهاد این لایحه مبتنی بر برخورد شدید با جریان‌ها و رویکردهای منتسب به افراط‌گرایی اسلامی، ضمن تقویت بنیان‌های سکولاریسم؛

(ج) به شمار آوردن محورهایی چون، مقابله جدی با هرگونه نفرت‌پراکنی در فضای مجازی و تأمین مالی گروه‌های مذهبی از خارج از کشور، به عنوان دو رکن مهم این لایحه جنجالی: این لایحه که پیش‌تر با انتقادهای زیادی مواجه شده بود، برای جلب نظر نمایندگان پارلمان از قانون «جدایی‌طلبی» به قانون «تحکیم احترام به ارزش‌ها و اصول جمهوری» تغییر نام داده شد و مجلس ملی فرانسه کلیات این لایحه را در تاریخ ۱۷ فوریه سال جاری میلادی به تصویب رساند؛

(د) اشاره به ارسال این لایحه برای تصویب به مجلس سنا و اقدام نمایندگان این مجلس به افزودن موارد سخت‌گیرانه‌تری به آن به اندازه‌ای که منتقدان حزب حاکم «جمهوری به پیش» می‌گویند این لایحه از هدف اعلامی اولیه دور شده و در حال تبدیل شدن به قانونی برای اتهام‌زنی آسان‌تر به جامعه مسلمانان فرانسه است؛

(ه) اشاره به اقدام جناح سیاسی راست فرانسه به به‌شمار آوردن حضور ورزشکاران زن مسلمان در ورزشگاه‌ها و انجام فعالیت ورزشی با حجاب اسلامی، به عنوان نمونه‌ای از «امت‌گرایی» و رأی دادن به پیشنهادی برای ممنوعیت پوشیدن حجاب اسلامی (یا به همراه داشتن) نشانه‌های آشکار مذهبی در مسابقات رسمی ملی، در جریان بررسی بخشی از این لایحه که به ورزش اختصاص دارد: البته سناتورهای عضو فراکسیون حزب حاکم ممکن است در نهایت به حذف این بخش از لایحه رأی بدهند؛

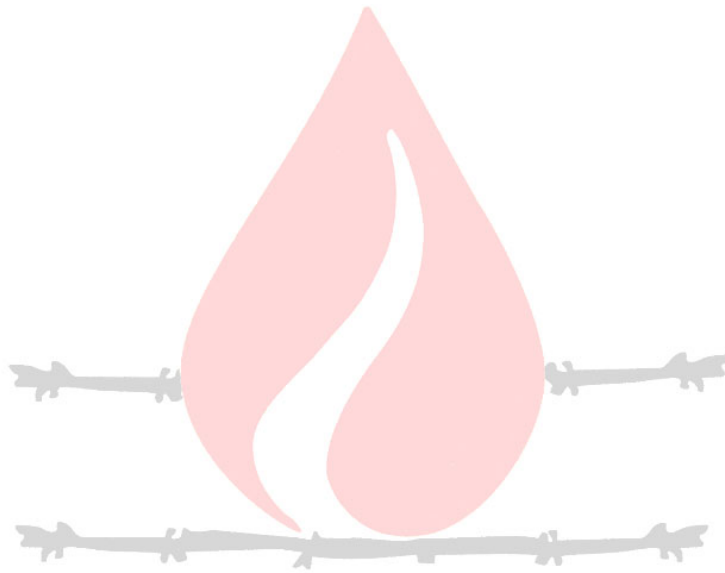
(و) اشاره به اقدام جناح راست مجلس سنا همچنین به تصویب مجموعه‌ای از پیشنهادها جدید در زمینه دانشگاه‌ها، از جمله قانون «منع نماز خواندن در راهرو» دانشگاه‌ها، در راستای ممنوعیت انجام هر گونه عبادت و مراسم مذهبی، به استثناء فعالیت کشیشان ویژه فضاهای آموزشی، در محوطه تمام مراکز آموزش عالی: گفتنی است که این مجموعه پیشنهادها نیز، به رغم درخواست ژان میشل بلانکر، وزیر آموزش ملی و با وجود اعتراض شدید سناتورهای جناح چپ، به تصویب رسید؛

(ز) اشاره به اقدام دیگر سناتورها در این رابطه به تصویب پیشنهاد اصلاحیه‌ای دیگری بر این قانون، مبنی بر ممنوعیت آن دسته از «فعالیت‌های تبلیغاتی» نیز «که موجب اختلال در فعالیت‌های آموزشی و تحقیقاتی شوند»: این در حالی است که سناتورهای حزب سبز، سناتورهای سوسیالیست و فراکسیون «جمهوری به پیش» با این پیشنهاد مخالفت نمودند؛

(ح) اشاره به اقدام مجلس سنا فرانسه همچنین به تصویب اصلاحیه‌ای دیگری مبنی بر ممانعت از ورود فهرست‌های انتخاباتی «امت‌گرا» در انتخابات دانشجویی؛

(ط) این در حالی است که پیشنهاد اصلاحی به منظور ممنوعیت استفاده از حجاب یا هرگونه نشانه «آشکار یا تبلیغاتی» در دانشگاه در مجلس سنا به تصویب نرسید.

۵) اشاره به مواجهه شدن تلاش مجلس سنا برای قانونی کردن این ممنوعیت در همین مقطع با مخالفت‌های شدید بین‌المللی، از جمله کاربران زیادی با هشتگ #HandsOffMyHijab (دست از سر حجاب من بردارید) در شبکه‌های اجتماعی این تلاش‌ها را زیر سؤال برده‌اند. در میان واکنش‌ها، انتقادهایی نیز از آلمان و آمریکا دیده می‌شود.^{۳۳۸}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

^{۳۳۸} کشمکش در مورد حجاب و ممنوعیت آن در فرانسه پیشینه‌ای قدیمی‌تر از ممنوعیت برقع در سال ۲۰۱۰ در این کشور دارد. در سال ۱۹۹۴ میلادی قانونی در فرانسه به تصویب رسید که به دانش‌آموزان اجازه می‌داد تا نمادهای مذهبی را تنها در صورتی که جلب توجه نکنند، استفاده نمایند. ده سال پس از آن تاریخ، مقام‌های فرانسه پوشش حجاب (روسری) در مدارس را به کل ممنوع کردند، اما برای کیپا (کلاه مخصوص یهودیان) و صلیب مسیحیان استثناء قائل شدند. در سال ۲۰۱۰ میلادی ممنوعیت پوشش کامل چهره در ملاء عام به اجراء درآمد. متخلفان از این قانون با جریمه نقدی روبرو می‌شوند و تخلف‌های متعدد در این زمینه خطر اجبار شرکت در کلاس‌های ویژه‌ی شهروندی برای فرد مذکور را به دنبال دارد.

^{۳۳۹} گزارش شبکه خبری دوپچه وله. قابل بازیابی در لینک:

<https://b2n.ir/w80375>